

عنوان مقاله:

تجلی هویت و وحدت ملی در آینه ی شعر و ادب فارسی با تکیه بر اشعار فردوسی و شهریار

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شرق شناسی، مطالعات ایرانی و بیدل پژوهی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مریم کیانی فر - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد ایران

سعید روزبهانی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سبزوار ایران

خلاصه مقاله:

هویت یعنی شناخت از خود و درک صحیح و درست از این شناخت و سرمنشا رسیدن به آن در گرو وحدت ملی است شناخت هویت و شناخت تمدن توأمان و مکمل یکدیگرند و پی بردن به عظمت این دو منوط به دانستن فرهنگ زندگی فردی و اجتماعی یک ملت می باشد گفتنی است مانایی و پایداری تمدن و فرهنگ اسلامی و نیز دانستن و ایجاد وحدت ملی به شناخت ظرفیت ها و قابلیت های فرهنگی آیین ها باورها زبان تاریخ اسطوره و بالاخره به هویت ملی میهنی آحاد یک ملت بستگی دارد مردم با اعتقادات و باورهای خویش زنده اند و می بالند این هویت و تمدن شناخت نیاز به مبلغان و منادیانی دارد تا از سر صدق فریاد بزنند و داد آزادی و آزاد اندیشی را بدهند و در این میان رسالت شاعران و گویندگان و نویسندگان به عنوان صاحبان خرد و اندیشه و به خصوص خداوندگاران سروده های ملی و میهنی خطیر تر و سترگ تر است هویت ملی خود دارای جلوه هایی از جمله عشق به وطن آزادی و استقلال و فرهنگ مداری میباشد که تمام اینها از شعر شاعران به ویژه فردوسی و شهریار متبلور است آنچه در این جستار بدان پرداخته می شود بررسی و شرح این جلوه ها در ادب فارسی و شعرهای فردوسی و شهریار است

کلمات کلیدی:

هویت، وحدت ملی، ادبیات فارسی، فردوسی، شهریار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/830282>

